

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.480 van 10 december 1996
in de zaak A. 68.289/X-6419.**

In zake : Etienne DE WINNE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Etienne DE WINNE op 29 maart 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "het besluit dd. 24 november 1995 van de directeur-generaal van de administratie wegen en verkeer van het departement leefmilieu en infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, houdende aanwijzing van de heer Raphaël VAN DAMME als afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en beheer van de administratie wegen en verkeer", bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 22 februari 1996;

Gelet op het arrest nr. 60.584 van 28 juni 1996 waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van bovengenoemd besluit;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 26 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 november 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak reeds werden samengevat in het arrest nr. 60.584 van 28 juni 1996;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als middel de schending aanvoert van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat hij stelt dat de bestreden beslissing

"enkel mogelijk was door de voorafgaande ambtshalve graadverandering, zoals bepaald door artikel VIII 115 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel en uitgevoerd door het besluit van de Vlaamse regering van 19 oktober 1994 houdende benoeming van ambtswege bij wijze van graadverandering van de ambtenaren van rang 13 tot en met rang 16 van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap" en dat het besluit van 19 oktober 1994 genomen is met schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat het hiërarchisch aan elkaar ondergeschikte ambtenaren met een verschillende graad en rang dezelfde graad en rang toekent zodat ongelijke toestanden gelijk worden behandeld;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het middel betwist; dat zij stelt dat verzoeker geen belang heeft bij het middel, omdat verzoeker slechts tot afdelingshoofd zou kunnen worden aangewezen, wanneer hij titularis is van een graad van rang A2, graad die hem door het in het middel betwiste besluit van 19 oktober 1994 wordt toegekend;

2.1.3. Overwegende dat het besluit van 19 oktober 1994 aan verzoeker een graadverandering toekent van inspecteur-generaal naar directeur-ingenieur; dat dezelfde graadverandering ook wordt toegekend aan de ambtenaren met een graad van rang 13; dat dit tot gevolg heeft dat verzoeker zijn hoedanigheid van hiërarchisch meerdere ten opzichte van de ambtenaren van rang 13 verliest; dat indien zou blijken dat het besluit van 19 oktober 1994 onwettig is, verzoeker geacht wordt nooit zijn hoedanigheid van hiërarchisch meerdere ten opzichte van de ambtenaren van rang 13 verloren te hebben, met als gevolg dat een ambtenaar van rang 13

niet in de hoedanigheid van afdelingshoofd en dus als verzoekers hiërarchisch meerdere kan aangewezen worden; dat de exceptie niet opgaat;

2.1.4. Overwegende dat de Raad van State in het voormelde schorsingsarrest nr. 60.584 omtrent de ernst van verzoekers middel het volgende heeft gesteld :

"2.1.4. Overwegende dat krachtens artikel VIII 115 en de bijlage 9 bij het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 de graden van de rangen 13, 14 en 15 samengebracht worden in graden die alle behoren tot de nieuwe rang A2; dat alle tot rang A2 behorende ambtenaren, ongeacht of zij voordien behoorden tot rang 13, 14 of 15, in aanmerking komen om tot afdelingshoofd te worden aangewezen; dat het toekennen van dezelfde rang aan ambtenaren die voorheen titularis waren van een graad van verschillende rang, onverenigbaar is met het gelijkheidsbeginsel indien de gelijkschakeling niet door een gelijke hiërarchische positie in de organisatiestructuur van het ministerie, met gelijkwaardig geachte taken en verantwoordelijkheden wordt verantwoord; dat dit het geval is met de ambtenaren van rang A2; dat sommige van die ambtenaren tot afdelingshoofd worden aangewezen, terwijl anderen, zoals verzoeker, die voorheen als ambtenaar van rang 15 een leidende functie uitoefenden, hun leidende functie verliezen ten voordele van ambtenaren die voorheen hun hiërarchisch ondergeschikten waren; dat, aangezien de ambtshalve graadverandering van de ambtenaren van de rangen 15, 14 en 13, zoals bepaald door voormeld artikel VIII 115 en geconcretiseerd door het besluit van de Vlaamse regering van 19 oktober 1994, onverenigbaar is met het gelijkheidsbeginsel en de bestreden aanstelling van Raphaël VAN DAMME tot afdelingshoofd door die graadverandering mogelijk werd gemaakt, verzoekers middel ernstig is";

2.1.5. Overwegende dat de verwerende partij deze overwegingen betwist; dat zij stelt dat een vergelijking van de feitelijke situatie vóór en na de reorganisatie van het departement uitwijst dat verzoeker bij het directoraat-generaal een gelijkwaardige taak heeft als voorheen, dat Raphaël VAN DAMME niet de hiërarchisch ondergeschikte van verzoeker was en dat Raphaël VAN DAMME thans ook niet de meerdere van verzoeker is,

dat er sprake is van een totaal nieuwe afdeling en verzoeker geen bevoegdheden aan Raphaël VAN DAMME verliest;

2.1.6. Overwegende dat verzoeker vóór de inwerking-treding van het Vlaams personeelsstatuut een graad had van rang 15 en Raphaël VAN DAMME een graad van rang 13, zodat verzoeker hoe dan ook bekleed was met een graad van een hiërarchisch hogere rang; dat krachtens artikel VIII 115 en de bijlage 9 bij het Vlaams personeelsstatuut de graden van de rangen 13, 14 en 15 samengebracht werden in graden die alle behoren tot de nieuwe rang A2, zodat het hiërarchisch onderscheid tussen de betrokken ambtenaren vervalst; dat vervolgens een aantal ambtenaren van rang A2 aangewezen worden tot afdelingshoofd, waardoor opnieuw een hiërarchisch onderscheid wordt ingesteld; dat dit duidelijk blijkt uit artikel VIII 8, § 1, 3°, van het Vlaams personeelsstatuut, gewijzigd door de besluiten van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 en 26 juni 1996, waar het begrip "hiërarchische meerdere" wordt omschreven als :

"enerzijds de secretarissen-generaal, de leidend ambtenaren en de afdelingshoofden ten overstaan van de onder hun gezag staande personeelsleden en anderzijds de ambtenaar die is aangewezen door het afdelingshoofd, of bij ontstentenis door de leidend ambtenaar of de secretaris-generaal, om gezag uit te oefenen over een aantal personeelsleden met een lagere rang dan de zijne en in uitzonderlijke gevallen over personeelsleden van zijn rang";

dat er dus een duidelijk onderscheid bestaat tussen de ambtenaren A2 afdelingshoofden en de ambtenaren A2 niet-afdelingshoofden; dat vastgesteld moet worden dat, zelfs al zou de opdracht van verzoeker niet essentieel gewijzigd zijn, de hiërarchische verhoudingen tussen de betrokken personeelsleden in het nadeel van verzoeker gewijzigd werden;

2.1.7. Overwegende dat de verwerende partij eveneens stelt dat onder het oude personeelsstatuut een rang 11 bevorderd kon worden tot rang 13 en zo boven rang 12 kwam te staan, dat ook toen de aanspraken van die rang 11 en 12 werden besproken en vergeleken, zonder dat dit als een schending van het gelijkheidsbeginsel werd aangezien; dat deze vergelijking niet opgaat; dat het in een dergelijk geval immers om de bevordering van een ambtenaar tot een graad van een hogere rang gaat, waartoe zowel de ambtenaren van rang 12 als van rang 11 toegang krijgen; dat het onderscheid tussen de rangen 11 en 12 door die bevordering niet wordt opgeheven;

2.1.8. Overwegende dat de verwerende partij tenslotte stelt dat de overwegingen van het schorsingsarrest onvoldoende rekening houden met het beginsel van de veranderlijkheid van de openbare dienst en met de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap haar diensten te reorganiseren; dat deze kritiek niet kan worden bijgetreden; dat aan de verwerende partij immers niet de bevoegdheid wordt ontzegd om haar diensten te reorganiseren en het aantal graden te verminderen; dat het schorsingsarrest stelt dat "het toekennen van dezelfde rang aan ambtenaren die voorheen titularis waren van een graad van verschillende rang, onverenigbaar is met het gelijkheidsbeginsel indien de gelijkschakeling niet door een gelijke hiërarchische positie in de organisatiestructuur van het ministerie, met gelijkwaardig geachte taken en verantwoordelijkheden wordt verantwoord"; dat het toekennen van dezelfde rang aan ambtenaren die voorheen met een graad van een verschillende rang waren bekleed, ten aanzien van het gelijkheidsbeginsel, vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, als verantwoord kan worden beschouwd, indien blijkt dat de betrokken ambtenaren binnen de organisatiestructuur van het ministerie dezelfde hiërarchische positie innemen en het onderscheid naar rang derhalve niet langer aan de

werkelijkheid beantwoordt; dat in casu moet worden vastgesteld dat de samenvoeging van de graden van de rangen 15, 14 en 13 niet door een overeenstemmende vermindering van het aantal hiërarchische trappen wordt verantwoord; dat het middel gegrond is;

2.2. Overwegende dat de andere middelen, in de veronderstelling dat zij ontvankelijk en gegrond zijn, niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden; dat er derhalve geen grond is om ze te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 24 november 1995 van de directeur-generaal van de administratie wegen en verkeer van het departement leefmilieu en infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, houdende aanwijzing van Raphaël VAN DAMME als afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en beheer van de administratie wegen en verkeer.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tien december 1900 zesennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
de HH. D. VERBIEST, staatsraad,
A. BEIRLAEN, staatsraad,
Mevr. S. DOMS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.